

CO NÁM ENERGETIKA DALA A VZALA

Energetika je dnes nedílnou součástí života skoro každé rodiny. A jako skoro v každé rodině i já můžu v té své vidět, jak energetika ovlivňuje náš každodenní život, co nám dala a co nám naopak vzala. S tou výjimkou, že v té mé to možná bude přece jen o trochu výraznějších, než v jiných rodinách.

Několika členům rodiny z matčiny strany energetika, dávala nebo stále dává práci. Můj děda pracoval v Tušimicích přes čtyřicet let. Podílel se na výstavbě a posléze na zlepšení dopadu elektrárny na životní prostředí (výstavba odsíření). I moje mamka a její dva bratrance dnes pracují v tušimické elektrárně a můj strýc pracuje na elektrárně solární. Je myslím tedy zajímavé, podívat se na to, co nám energetika dala a vzala z pohledu rodiny, která je v ní zaměstnaná již po generace.

Můj děda vidí jako největší věc, kterou nám energetika, hlavně tedy uhelná elektrárna ve které pracoval, vzala asi v čistém životním prostředí.

Vyprávěl mi, jak se elektrárny kdysi provozovaly jen s minimálním zařízením na odstranění tuhých znečišťujících látek, kdy kolikrát byla ráno auta zasypaná popelem a když jste vzhlédli k nebi, cítili jste jak se vám na obličej snáší jemné částičky nečistot z kouřem zašpiněného nebe. Potom také o tom, že v zimních obdobích, když napadl sníh, byl hned druhý den šedivý a děti v rámci ozdravného programu jezdily třikrát ročně na celé tři týdny na školy v přírodě, aby se alespoň trochu dostaly na čerstvý vzduch. V takovém prostředí prožil prakticky celý svůj život, a dnes by prý ze všeho nejraději viděl naprosto čisté životní prostředí pro další generace.

Z pohledu mého strýce, který pracuje ve firmě, která projektuje a provozuje solární elektrárny se věci, které nám vezme solární energie zase skrývají spíše v budoucnosti, než že by byly vidět dnes. Protože i když je nyní solární energie více a více prosazovaná, hlavně kvůli její ekologičnosti, má docela malou životnost, která se pohybuje pouze v řádů asi dvaceti let. Po uplynutí tohoto času, budou sice panely stále fungovat, nebudou prý ale na tolik efektivní, aby se jejich provoz vyplatil a půjdou na likvidaci. S tím, že jsou tyto panely plné těžkých kovů, se z nich tak stane nebezpečný odpad, kterého likvidace bude opět velkou zátěží pro životní prostředí.

A na konec pro moji mamku, věc kterou jí energetika v dalších letech vezme je práce. Můj děda je nyní už v důchodu a tak ona a její bratrance jako jediní, kdo z naší rodiny ještě stále pracují v uhelné elektrárně, prý naplno pocítí i se spoustou dalších, přesun výroby energie do obnovitelných zdrojů či jaderných elektráren. Vystudovala stavební inženýrství se zaměřením na životní prostředí a vyprávěla mi o evropské legaslivitě a systému 'BAT' (best available technology) která udává státům využívat pouze nejlepší dostupné technologie pro výrobu elektrické energie. Na to musí Česká Republika přistoupit již v srpnu tohoto roku a postupně si Evropská Unie klade za cíl, snížit emise na úplné možné minimum, což by znamenalo právě zavřena všech uhelných elektráren.

Když se zamýšlím nad tím, co nám energetika vzala a co dala na jednu stranu vidím poničené životní prostředí a úbytek životního prostoru, na tu druhou ale pozoruji svoji rodinu a jejich

zajištěný život, který díky energetice mají. Když jsem se totiž kohokoli z nich zeptala, co jim energetika naopak dala, shodli se, že jsou energetice vděční za své živobytí.

Myslím, že je to v první řadě volba priorit. Bez energetiky se lidstvo v současné době už jednoduše neobejde a tak v prospěch výroby energie musíme brát trochu životního prostoru nebo nemít tak úplně čisté životní prostředí. Protože i když si myslím, že je důležité vidět lidstvo růst a objevovat nové cesty kudy dál vést cestu energetiky, řekla bych, že právě energetika, ať už bude do budoucna sebelepší, nám bude vždy něco dávat, stejně tak jako si od nás bude vždy něco brát.

Anna Směšná 8.A – ZŠ Klášterec nad Ohří, Petléřská 447